

κατώκησεν εἰς τὰ ἐν αὐτῷ ἀνάκτορα τῶν Τσάρων, ὁπόθεν ἐθεώρει τὴν πρόδον τῆς πυρκαϊᾶς, ἥτις ἐπὶ τέλους τὸν ἠνάγκασε νὰ ὑποχωρήσῃ.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ΄

Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος Γ΄ ἐγεννήθη τῇ 10 Μαρτίου 1845, εἶνε δὲ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ δολοφονηθέντος Ἀλεξάνδρου τοῦ Β΄, γενόμενος διάδοχος διὰ τοῦ θανάτου τοῦ πρεσβυτέρου αὐτοῦ ἀδελφοῦ Νικολάου ἐν Νικαίᾳ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1865. Ὁ Ἀλέξανδρος εἶνε ἐγκρατὴς καὶ αὐστηρὸς τὰ ἤθη, λιτὸς δὲ τὴν διαίταν καὶ τὴν περιβολήν.

Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν αὐτοῦ ἐλήφθη ἐξ ἀντιτύπου ὅτε ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ.

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΜΑΡΙΑ

Ἡ Μαρία Θεοδωρόβνα Δάγμαρ εἶνε ἡ δευτέρα θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας Χριστιανοῦ, ἀδελφὴ τῆς πριγκηπίσσης τῆς Οὐαλίας ἐπιδόξου βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀδελφὴ τοῦ βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου Α΄.

Εἶνε 33 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, μνηστὴ πρότερον τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Β΄ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου ἐνυμφεύθη τὸ ἐπὶ ὅσον ἔτος τὸν νῦν Ἀλέξανδρον Γ΄ ἀποκτήσασα μετ' αὐτοῦ τέσσαρα τέκνα. Ἡ αὐτοκράτειρα Μαρία εἶνε τύπος τῆς οἰκογενειακῆς τρυφερότητος καὶ ἐπιμελείας, κάτοχος φυσικῶν καὶ ἐπικτήτων ἀρετῶν, ἔτι δὲ σπανίας κρίσεως καὶ διορατικοῦ.

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΑΡΑ ΡΩΜΑΙΟΙΣ

Μετὰ τῆς Αὐτοκρατορίας ἤρξατο ἐν Ῥώμῃ καὶ ἡ ἐποχὴ τῆς πολυτελοῦς καὶ ἀπαραμίλλου γαστριμαργίας. Ἡ ἱστορία τῶν Καισάρων, πλὴν τινων ἐξαιρέσεων, δὲν ἀποτελεῖ ἡ ἱστορίαν ὀργίων.

Ὁ Βέρος, θελήσας πρῶτος ν' αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδαιτυμόνων ἀπὸ ἐννέα εἰς δώδεκα, παρέτεινε τὰ δεῖπνα δι' ὅλης τῆς νυκτός. Ὁ Νέρων ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν ἀπὸ μεσημβρίας μέχρι μεσονυκτίου. Ὁ Τιβέριος διήνυε δύο ἡμέρας καὶ μίαν νύκτα εἰς τὰς ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τραπέζας. Ἡ ὀρεξὶς τῶν ἐν τούτοις ἦτο ἀκατάσχετος, ἡ δὲ δύναμις τοῦ στομάχου ἐκάστου ἰσοφάριζε πρὸς τὴν δύναμιν πολλῶν ὁμοῦ στομάχων. Ὁ γίγας Μαξιμιλιανὸς κατεβρόχιζε τέσσαρας λίτρας ὡμοῦ κρέατος, ῥοφῶν πεντάδα γαλονίων οἴνου κατὰ τὸ φαγητόν του, οἱ ἀβροδίατοι καὶ κομψευόμενοι, ὡς ὁ Κόμμοδος, ἔτρωγον κ' ἐν τῷ λουτρῷ, ὁ δὲ Βιτέλλιος ἔπαυε τρώγων μόνον ὀσάκις ἐκοιμᾶτο!

Ἀπίθανον, ἀλλ' ἀληθές. Ὁ Ῥωμαῖος ἐπικούρειος ἐπλήρωνεν, ὡς ἀναφέρεται, 325 περίπου λίρας στερλίνας διὰ τὸν ἰχθύν, ὅστις καλεῖται τρίγλη· διὰ ζευγὸς περιστερῶν ἐδαπανήθησαν 8 λ. στερλίνας· ἐν συμποσίῳ φιλοξενίας,

δοθέντι πρὸς τιμὴν τοῦ Βιτελλίου ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του, παρετέθησαν ἐπὶ τῆς τραπέζης 2,000 ἐκ τῶν σπανιωτάτων ἰχθύων καὶ 7,000 ἐκ τῶν περιεργωτάτων πτηνῶν! Ἐν ἄτομον ἐδαπάνησεν 25,000 λ. στερλίνας δι' ἐν καὶ μόνον φαγητόν, παρασκευασθὲν ἐκ γλωσσῶν κελαθητικῶν πτηνῶν βαρυτίμου ἀξίας! Ὁ λυσιμέριμος Ῥωμαῖος δειπνῶν κατεβρόχιζεν ἐν ἐνὶ φαγητῷ μυελούς ταῶν καὶ φασιανῶν, γλώσσας ἀηδόνων καὶ ὡὰ τῶν ἐκλεκτοτάτων ἰχθύων ἀξίας χιλιάδων ταλλήρων, ἐὰν δὲ πολλαπλασιάσωμεν τὴν ἀτομικὴν δαπάνην ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδαιτυμόνων, θέλομεν σχηματίσει σαφῇ ἰδέαν τῆς δαπάνης τῶν τῆς ὑψηλῆς τάξεως δειπνῶν ἐπὶ τῶν ἐκβεδακχευμένων ἡμερῶν τῶν Καισάρων. « Δεῖπνον ἐν τῷ Ἀπόλλωνι » ἐσήμαινε δαπάνην 10,000 λιρῶν· ὁ Βιτέλλιος ἐσπατάλησεν ἐν διαστήματι ἑπτὰ μηνῶν 34,000,000 φράγκων κυρίως διὰ τὴν τράπεζάν του· ἀλλ' οἱ Αὐτοκράτορες Ἡλιογάβαλος καὶ Νέρων ἦσαν οἱ μᾶλλον ἀπονενοημένοι ἐν τῇ διὰ τὴν τράπεζαν σπατάλῃ. Οὕτως οἱ συγγραφεῖς Σενέκας καὶ Τάκιτος ἀναφέρουσιν, ὅτι ὁ Ἡλιογάβαλος ἐδαπάνησε 100,000 λίρας δι' ἐν δεῖπνον· ὁ δὲ Νέρων, ὁ κύριος τοῦ Χρυσοῦ Οἴκου, κατεβρόχιζεν ἰχθύν ἀξίας 1,000 λιρῶν καὶ ἔπιε κύπελλον οἴνου ἐτι μείζονος ἀξίας. Βεβαιουταὶ πρὸς τούτοις, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Βέρος ἐφιλοξένησέ ποτε δώδεκα φίλους ἐν συμποσίῳ, δι' ὃ ἐδαπάνησεν 230,000 λίρας, ὁ δὲ Σενέκας λέγει, ὅτι ὁ Καλλιγούλας ἐδαπάνησε 400,000 λίρας δι' ἐν δεῖπνον!

ΜΑΪΟΣ

Ὁ Μάιος ἦτο ὁ τρίτος μὴν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τοῦ Ῥωμύλου.

Κατὰ τινες ἐτυμολόγους, ἀπεκάλεσαν αὐτὸν maius πρὸς τιμὴν τῶν γερουσιαστῶν, οὓς οἱ Ῥωμαῖοι ἐκάλουν majores. Ἄλλοι ὅμως δισχυρίζονται ὅτι τὸ ὄνομα Μάιος παράγεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς θεᾶς Μαίας θυγατρὸς τοῦ Ἀτλαντος καὶ μητρὸς τοῦ Ἑρμοῦ. Ὁ μὴν οὗτος ἐτέθη, ὡς λέγουσιν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἀπόλλωνος· εἰκονίζετο δὲ διὰ τινος ἀνθρώπου μεσήλικος φέροντος ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς κάνιστρον πλήρες ἀνθέων, παρὰ δὲ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἴστατο ταῶς τις ὅστις ἐξήπλου τὰς πτέρυγας του, αἵτινες ἦσαν ἐστολισμέναι δι' ὠραιωτάτων καὶ στιλπνοτάτων χρωμάτων.

Δένδρον τοῦ Μαΐου. Ἀρχαιοτάτη συνήθεια παρετηρεῖτο εἰς μέγα μέρος τῆς Γαλλίας, καὶ αὕτη ἦτο παράδοξον ἔθιμον ὅπερ εἶχον οἱ Δήμαρχοι, διατάττοντες κατὰ τὴν 1ην Μαΐου νὰ φυτεύουσιν ἑξωθεν τῶν οἰκιῶν τῶν ἐπισήμων καὶ ὁπωσοῦν ὑψηλὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ κατεχόντων θέσιν δένδρον τι ἢ χονδρὸν κλάδον μετὰ χλόης ὅπερ ἐκάλουν δένδρον τοῦ Μαΐου. Οἱ κληρικοὶ τῆς Basoche εἶχον τὸ προνόμιον νὰ κόπτωσιν ἐκ τοῦ δάσους τῆς Vincennes δένδρον τι, ὃ ἐφύτευον μετὰ προηγουμένην πομπὴν ἐν τῇ αὐλῇ τῶν Ἀνακτόρων.

Γάμοι κατὰ τὸν Μάιον. Δεισιδαιμονία τις ἐπε-